

‘‘ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ’’

(14:1-31)

ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਓਟੀਸ ਅਤੇ ਆਇਰੀਨ ਗੇਟਵੁੱਡ ਕੁਝ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਘਰ ਠਹਿਰੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਕ ਜਰਮਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਆਏ ਸਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦੀ ਸੀ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੌਣ ਦਾ ਕਮਰਾ ਵਿਖਾਉਣ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਦੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰ ਬਹੁਤ ਠੰਡ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕੀਤਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੇਟਵੁੱਡ ਜੋੜੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਅਜੀਬ ਬੇਨਤੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਰਮਨੀ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਜਰਮਨ ਅਤੇ ਰੂਸੀ ਫ਼ੌਜਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਔਰਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜੰਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ, ਬਿਨਾਂ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਿਆਂ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਤੋਪ ਦੇ ਗੋਲੇ ਵਰ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਕਤ ਸੀ, ਉਹ ਔਰਤ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬੱਚਾ ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਤੜਪ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਲੁਕਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਔਰਤ ਕਦੇ ਹਨੇਰੇ, ਘੁਟਨ ਭਰੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ! ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਕੱਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪ ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ 14 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਤਸੱਲੀ ਭਰਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ’’ (ਆਇਤ 1ੳ)। ਅਧਿਆਇ 13 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਬੂਵਤਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਯਹੂਦਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜਵਾਉਣ ਲਈ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸੇ ਰਾਤ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਲੀ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਵਕਤ ਨੇੜੇ ਆ ਪੁੱਜਾ ਸੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ, ਸਭ ਕੁਝ ‘‘ਇਕ ਇਕ ਕਰ ਕੇ’’ ਆਉਂਦਾ ਗਿਆ। ਅਧਿਆਇ 14 ਦੇ ਅਖੀਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ‘‘ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਡਰੇ’’ (ਆਇਤ 27)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ‘‘ਪੁਸਤਕ ਅੰਤਾਂ’’ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਕੱਟਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ‘‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਫ਼ਰ’’ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲ

ਸਕਦੀ ਹੈ। ‘‘ਘਬਰਾਏ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਯਿਸੂ ਅਜਿਹੇ ਤਸੱਲੀ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਅਹਿਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਥਾਂਵਾਂ ਤੇ ‘‘ਘਬਰਾਏ’’ ਸ਼ਬਦ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਉਪਰੰਤ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਰੋਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸੌਨ ਰੋਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਕਲਪਿਆ ਅਤੇ ਘਬਰਾਇਆ (11:33)।

ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਜੀ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਆਖਾਂ? ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਘੜੀ ਤੋਂ ਬਚਾ? ਪਰ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਘੜੀ ਤੀਕੁ ਆਇਆ ਹਾਂ (12:27)।

ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਯਿਸੂ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਘਬਰਾਉਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਮੈਨੂੰ ਫੜਵਾਏਗਾ (13:21)।

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਘਬਰਾਹਟ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਲਈ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਜੋ ਘਬਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਕਤ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ (14:1) ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖ਼ਾਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ (14:2, 3)

ਇਹ ਆਖਣ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਸਿਪਾਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਲਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈ ਗਏ (8:1-12)। ਉਹਦੀ ਗਿ੍ਫ਼ਤਾਰੀ ਪਿੱਛੋਂ, ਚੇਲੇ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਘਬਰਾ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ, ਇਕੱਲੇ ਛੱਡੇ ਜਾਣਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਭੈ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਨਿੱਕਲਦੇ ਨਹੀਂ।

ਡਾ. ਜੇਮਸ ਡੌਬਸਨ ਨੇ ‘‘ਫ਼ੋਕਸ ਆਨ ਦ ਫ਼ੈਮਿਲੀ’’ ਨਾਮਕ ਆਪਣੇ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਮਹਿਮਾਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਹ ਇਕ ਰੂਸੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਕੈਂਪ ਵਿਚ ਕਈ ਸਾਲ ਕੱਟੇ ਸਨ। ਡੌਬਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮੂਹਿਕ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਖ ਦੇ ਹਰ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਬਸਨ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ, ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਠੁਕਰਾਏ ਅਤੇ ਤਿਆਗੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਜਰਮਨ ਮੌਤ ਕੈਂਪ ਵਿਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਲੱਗਾ ਸੀ।

ਇਕੱਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ

ਦੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਢੰਗ ਦੱਸਿਆ। ਇਕੱਲੇ ਹੋਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਨੇ ਵਕਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਜਦ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (14:2, 3)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਢੰਗ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਅੱਜ, ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ: ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਹਾਂਗੇ!

ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ਼ਾ (14:4-11)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਥੋਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹੋ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ, ਫੇਰ ਰਾਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੀਏ?’’ (14:5)। ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ: ‘‘ਰਾਹ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ’’ (14:6)। ਫਿਰ ਇਕ ਹੋਰ ਚੇਲੇ ਫ਼ਿਲਿਪਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਣ ਕਰਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਉਂਦਾ’’ (14:8)। ਯਿਸੂ ਨੇ, ਹੌਕਾ ਭਰਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਓਨ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ; ...’’ (14:9)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲਝਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਉਸੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇੜੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘‘ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ’’ ਦਾ ਰਾਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ।

ਮੈਕਸ ਲੁਕੇਡੋ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ¹ ਇਕ ਰਾਜੇ ਬਾਰੇ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਜਾ ਕੌਣ ਬਣੇਗਾ, ਇਕ ਸਵੈਬਰ ਰਚਾਇਆ। ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਯੋਧੇ ਸਨ: ਸੂਰਬੀਰ ਕਾਰਲਿਸਲੇ, ਫੁਰਤੀਲਾ ਐਲਨ ਅਤੇ ਅਕਲਮੰਦ ਕੈਸੀਡੋਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੇਮਲੋਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੋਪਨੋਟਸ ਜੰਗਲੀ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਸਮਝੋਤੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਓਸੇ ਯੋਧੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਉਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਿਨ ਵਾਰ ਤਿੰਨ ਆਪਣੇ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ਬਾਂਸਰੀ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਧੁਨ ਵਜਾ ਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਦ ਰਾਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਂਸਰੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੋਪਨੋਟਸ ਵੀ ਮੁਸਾਫ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਂਸਰੀ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਵਾਜ਼

ਕੱਢਦੇ ਸਨ। ਹਰੇਕ ਯੋਧਾ ਰਾਹ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਕ ਸਾਥੀ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹਿੰਮਤੀ ਯੋਧੇ ਹੇਮਲੋਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ। ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਕੈਸਿਡੋਨ ਨੂੰ ਜੋ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਸੀ, ਰਾਜੇ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤਕ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਹ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ? ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸੀ। ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਧੁਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਬੜੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਹ ਵਿਚ ਚੱਲਦੇ ਚੱਲਦੇ ਕੈਸਿਡੋਨ ਨੇ ਉਹਦੇ ਗੀਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ। ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਧੁਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਹੋਪਨੋਟਸ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਜਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨਕਲੀ ਧੁਨ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਦਿਸ਼ਾਹੀਣ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿਚ ਰਾਹ ਵਿਖਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਆਗੂ ਸੀ। ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਅੱਖੇ ਵੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ! ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਜਦ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤਦ ਵੀ ਜਦ ਬੜੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਣ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖੀ ਘੜੀ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋਏ ਪਾਓਗੇ।’’

ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ (14:12-14)

ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਸੰਦੀਦਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰ ਤੇ ਸੌਂ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੌਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।’’ ਇਕ ਹੋਰ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਇੰਜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਜਾ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੌਂ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੰਮੀ ਨਾਲ ਸੌਣ ਦਿਓ।’’

ਆਪਣੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਤੀਜਾ ਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਮੰਗਣ ਉਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ (14: 12-14)! ਉਸ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਨਾ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੇ ਉਹ ਅੱਖੇ ਤੋਂ

ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਇਕ ਮਦਦਗਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ (14:16-18, 25, 26)

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ‘‘ਜਾ ਰਿਹਾ’’ ਹੈ। ਪਰ ਉਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹ ਅਨਾਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ (14:18)। ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕ ਮਦਦਗਾਰ ਭੇਜਣਾ ਸੀ (14:16, 26)।^੩ ‘‘ਸਹਾਇਕ’’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲਾ!’’ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵਕੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਤੇ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋੜ ਵੇਲੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਬਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ (14:26) ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਖੁਦਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:16) ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19) ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿਨ ਬ ਦਿਨ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਢਾਲਦਾ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:18) ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਯੋਗ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22, 23)। ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਤਸੱਲੀ ਅਤੇ ਮਦਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਸੀਲਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ‘‘ਅਨਾਥ’’ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਲੰਡਨ ਦੀ ਇਕ ਗ਼ਲੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੁੱਕਰ ਵਿਚ ਖੜੇ ਦੋ ਬੰਦੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਮਾਚਾਰ ਰਿਪੋਰਟਰ ਨੇ ਜੀ. ਕੇ. ਚੈਸਟਰਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਜਨਾਬ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਇਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?’’ ਚੈਸਟਰਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ‘‘ਪੁੱਛੋ।’’ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅਚਾਨਕ ਇਸ ਵਕਤ ਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?’’ ਚੈਸਟਰਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ, ‘‘ਉਹ ਤਾਂ ਖੜਾ ਹੈ।’’

ਯਿਸੂ ਅੱਜ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਨਾਥ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਰੰਭਿਕ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਈਏ।

ਮੰਨਣ ਲਈ ਹੁਕਮ (14:15, 20, 21, 23, 24, 31)

ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇਕ ਲੜੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਸਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਾ ਲੱਗਣ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ

ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਸਾਥੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 14 ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ... ” (14:21)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਉਹਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਹੀ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਸੂਲੀ ਤੇ ਜਾਨ ਦੇਣਾ ਸੀ (14:31)। ਅਧਿਆਇ 13 ਤੋਂ 19 ਵਿਚ ਦਰਜ ਉਸ ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਭਰੀ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਗਤ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸੂਲੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਗੋਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨਮੂਨਾ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਉਹਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਹੀ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਿਆਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਡਰੇ’ (14:27)। ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਅਰੰਭ ‘‘ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ’’ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਭਾਲ ਚ ਹਨ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਸਾਡੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ, ਲੜਾਈ, ਦੁੱਖ, ਕਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?

ਜਿਹੜੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਯਿਸੂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਲੁੱਟ ਸਕਦਾ, ਕੋਈ ਕਾਤਲ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮਾੜੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ‘‘ਭਲੀ ਔਰਤ’’ ਵਰਗੇ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਹਾਉਤਾਂ 31:25 ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ‘‘ਬਲ ਅਤੇ ਮਾਣ ਉਹਦਾ ਲਿਬਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਸਦੀ ਹੈ।’’ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਵਿੱਖ ਤੇ ਹੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਜਿਸ ਵਕਤ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਕਰਕੇ ਉਥਲ ਪੁੱਥਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ... ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਤਾ ਹੈ? ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦਿਆਂ, ਆਓ ਆਪਣੇ ‘‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਫ਼ਰ’’ ਵਿਚ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ‘‘ਭਵਿੱਖ ਤੇ ਹੱਸ’’ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ

ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਰੰਭਿਕ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਮੈਕਸ ਲੁਕੇਡੋ, *ਟੈਲ ਮੀ ਦ ਸੀਕਰੇਟਸ* (ਵੀਟਨ, ਇਲਿਨੋਇ: ਕ੍ਰੋਸਵੇ ਬੁੱਕਸ, 1993), 28-30. ²ਵੇਖੋ 13:33, 36; 14:2. ³“ਸਹਾਇਕ” ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “counselor” [ਸਲਾਹਕਾਰ] (NIV), “comforter” [ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ] (KJV) ਜਾਂ “advocate” [ਵਕੀਲ] (NRSV) ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।